

POLICISTI O VARNOSTI NA POSAMEZNIH OBMOČJIH

Obnašajmo se bolj samozaščitno

Predvolilne »plakate vojne« in huda predvolilna vročina nasploh sta kar nekako zameglili kriminaliteto, ki se pojavlja v posameznih krajih. Še zlasti zaskrbljuječe je čedalje večje število vlomov v stanovanjske, pa tudi v razne javne objekte in avtomobile, kjer so storilci največkrat mladi. Za razliko od zadnjih nekaj let, je spet več kaznivih dejanj na podeželju, zato smo zaprosili za razgovor nekaj policistov, ki ta področja (pa tudi mesta) pokrivajo.

»Težja kazniva dejanja niso ravno v porastu, opazamo pa čedalje več vlomov v razne stanovanjske in druge objekte,« nam je povedal **Štefan Bočkor**, ki pokriva varnostni okoliš KS Dobrova in KS Polhov Gradec. »Pred dnevi smo odkrili osumljenca, ki je vlamjal na območju policijskega oddelka Horjul in bližnje okolice. Pravzaprav je na tem območju vlamljalo več oseb, ki pa so vse po vrsti prišle od drugod. Nihče ni bil domačin. Med

Andrej Verčič

Štefan Bočkor

»Opazamo tatvine vseh vrst, kradejo se kolesa, in po hišah, vendar pa posebno velikih tatvin le ni veliko. V porastu je predvsem mladoletniški kriminal. Krajanom bi priporočal, naj hiše, posebno tiste na bolj samotnih krajih, zavarujejo z alarmnimi napravami. Kar zadeva kršenje javnega reda in miru, gre le za posamezne primere, konkretnih žarišč pa ni,« pravi o varnostnem okolišu KS Brezovica, Vnanje in Notranje Gorice njegov vođa **Andrej Verčič**.

Čedalje več preglastic na tem območju povzroča promet, še zlasti na cesti, ki pelje od Brezovice proti Podpeči. Na odseku, kjer je osnovna šola Brezovica, je omejitve hitrosti na 40 kilometrov na uro, vendar se tega noben voznik ne drži, ker je cesta ravna, meni Andrej Verčič kljub naši redni radarski kontroli. Nasploh je na območju Vnanjih Goric veliko prometnih nesreč.

KS Milan Česnik v samem mestu je bolj tranzitnega značaja, z veliko inštituti in zavodi in malo stalnimi prebivalci, zato je takšen teren operativno težje pokrivati. Vodja varnostnega okoliša KS Milan Česnik **Bojan Vrandečič** nam je povedal o tem:

»Vlomi v avtomobile v strogem centru Viča so v primerjavi z ostalo Ljubljano nekeje v povprečju. Pojavlja pa se več tatvin koles, posebno pred Kinom Vič in ob vsej Tržaški cesti. Kolesa nepravilno razmontirajo in poberejo, kar rabijo, drugo pa odvržejo v kontejnerje ali kam drugam. Največkrat so storilci mladoletniki in mlajši polnoletniki. Tovrstna kazniva dejanja kot so vlomi v stanovanja in hiše, so storilci čisto iz drugih ljubljanskih občin. Pojavljajo se tudi tatvine zasebne lastnine po raznih podjetjih, zato priporočam zaposlenim, naj nosijo denar in druge dragocene predmete s seboj, ali pa jih spravijo v zavarovan prostor. Nasploh bi svetovali krajanom, naj se obnašajo bolj samozaščitno in pogostejše navezujejo stike z delavci policije. Zdaj je tako, da če hoče policist priti do informacij, mora največkrat sam med ljudi. Slovenci bolj zaupamo sami sebi kot drugim, dokler kdo ni sam oškodovan. Ponavadi se šele tedaj zganemo.«

BRANKO VRHOVEC

S PROSLAVE OB ZAKLJUČKU TEDNA UPOKOJENCEV

Starost ni vselej betežna

»Ni starost zmerom tista, ki napravi človeka betežnega, važna je volja,« je ob letošnjem zaključku Tedna upokojencev, ki je to pot potekalo v prostorih OŠ Vič, spodbudil člane naših društev upokojencev župan **Bogdan Bračič**.

Ze enajsto srečanje društev upokojencev po vrsti še zdaleč ni bilo betežno. Vsaj ne v pogledu programske raznolikosti, ki so jo spet postavili s pravnjo mero kulture in humorja, kjer seveda ni šlo tudi brez mladosti.

Dolgoletni predsednik občinske ZDU **Alojz Zorčič** je v svojem nagovoru ponovno opozoril, da v zaostrenih gospodarskih razmerah, v kakršnih se nahajamo, vsako leto težje pripravljamo tovrstna srečanja. Tokrat je bil sponzor srečanja občinska skupščina.

O organiziranosti upokojencev nasploh je spregovoril tajnik republiške ZDU **Franci Sotlar**, ki je ugotovil, da je že kar po pravilu na podeželju več upokojencev včlanjenih v društvi kot v mestu, da pa to ne velja za občino Vič. Poglavlje zase so vsekakor slovenski upokojenci na slovenskem Koroškem, kjer jih je (organiziranih) le še kakih dvesto, pa še ti so posejani kar po štirih občinah. Tako ne morejo spraviti skupaj niti svojega pevskega zbora. »Vsakdo se izgovarja?«, »Nimam kajta,« je slikovito potožil Korošec **Janko Apovnik**, ki je viški ZDU podaril tudi lastno leseno skulpturo (delegacijo iz Pliberka je sicer vodila Heli Močnik).

Kulturni del srečanja so tokrat oblikovali moški sekstet upokojencev, ženski pevski zbor Ivan Cankar iz Ljubljane, dramski igralec Drago Razboršek in učenci OŠ Vič.

Na zaključnem srečanju, ki ga je uglajeno povezovala **Angelca Žiberna**, so podelili tudi

Alojz Zorčič je izročil Borutu Knezu priznanja za uspešne uvrstitve na ekipnem šahovskem prvenstvu občine in mesta.

kolajne letošnjim najboljšim upokojencem – športnikom.

Rezultati:
balinanje: 1. Krim–Rudnik, 2. Dobrova II, 3. DU Vič, 4. Dobrova I, 5. Podpeč–Preserje, 6. DU Vič ženske;
streljanje: 1. Škofljica, 2. Krim–Rudnik, 3. DU Vič;

šah: 1. Krim–Rudnik, 2. DU Vič.
Ekipa ZDU so nastopile tudi na letošnjem regijskem tekmovanju v Šiški. Med balinarji sta nastopila združena moška ekipa in ženska ekipa DU Vič, med strelci združena moška ekipa, med šahisti (na turnirju ŠK Iskra Kodvorska) pa prav tako združena občinska ekipa. Ta je zasedla odlično 3. mesto.

B. VRHOVEC

Jubilejno srečanje starejših občanov v Trnovem

V organizaciji Društva upokojencev Trnovo, tamkajšnjega RK in ZB »Dušan Kraigher« je v osnovni šoli Trnovo predzadnjo soboto v novembru potekalo že deseto jubilejno srečanje starejših občanov.

Spričo bližajočih se volitev seveda tudi to srečanje ni moglo povsem mimo tega osrednjega političnega dogodka.

»To niso nobene volitve, ampak Andersenove pravljice,« je živahno predvolilno dogajanje sočno označil predsednik ZB »Dušan Kraigher« Trnovo **Franc Svetič** in odkrito pozval prisotne, naj glasujejo za Združeno listo.

Nad neuresničeni ali le na pol uresničeni obljubami po zadnjih volitvah je bil razočaran tudi predsednik občinske Zveze društev upokojencev **Alojz Zorčič**.

»Pri prejšnjih volitvah so nam obljubljali rožice, zrastle pa je le plevel. Vsakomur je le do tega, da pride do stolačka, potem pa na vse skupaj pozabi. Seveda pa je na vas, da volite po lastni presoji.«

Večji del svojega govora je predsednik občinske ZDU namenil problematiki, s katero se v vsakdanjem življenju soočajo upokojenci. Dejal je, da se bodo morali tudi oni prostovoljno zdravstveno zavarovati, naj jim je vselej ali ne, in jim predlagal, naj se zavarujejo pri njihovi zavarovalni skupnosti. Izberejo pa naj tudi kandidate za nove člane upravnega odbora ZDU in pošljejo predloge do 31. decembra. Iz vsakega društva naj bi prišel po en kandidat, tako da bi bilo v upravnem odboru ZDU zastopanih vseh 16 društev, kolikor jih je v naši občini.

Po kulturnem programu, ki so ga pripravili učenci OŠ Trnovo pod vodstvom Marijane Kavčič in sekstet upokojencev, je (neformalno) spregovoril tudi donedavni predsednik občinskega IS, zdaj pa slovenski minister za trgovino **Davor Valentincič**, ki je jasno povedal, da vselej več pričakujemo, kot je moč pričakovati. »Nihče še ni bil nikoli zadovoljen z oblastjo,« je med drugim jedrnato dejal.

B. VRHOVEC

Matija Polzelnik se je sprijaznil s skromnim življenjem

MATJIA POLZELNIK SE JE SPRIJAZNIL S SKROMNIM ŽIVLJENJEM

Od »pintarij« se ne da več živeti

Matija Polzelnika ali Hladovega Matija imajo krajin Velike Slevce pri Velikih Laščah za svojevrstnega posebnega, kakršnih je le malo v teh krajih. Moč se poživljati na vse blage, ki nam jih je prinesla sodobna potrošniška družba, ampak živi samosvoje življenje v svoji razmarni hišici na najgornjem koncu Velike Slevce, obdan z mačkami in psom in starih rezbarskim orodjem, in videti je, da je kar zadovoljen.

»Včasih sem izdeloval vso mogočo »pintarijo«: škafe, čebre, kuhavnice in kaj jaz vem kaj še vse, zdaj pa to ne nese več,« razmišlja o boljših časih nenavadni Slevčan. »Po vasi so se zdaj vsi suhorobarji vrgli na palete, jaz pa za to nimam strojev. Orodje, kar ga imam, sem napravil sam. Zdaj delam le še špile, pa kako brezovo metlo, drugega nič. Še sreča, da imam nekaj malega gozda in njive, pa nekako gre. Tudi sadja je bilo letos kar nekaj. Krompirja sem pridelal devet gaib, vendar so mi vsega uničile podgane...«

62-letni Matija Polzelnik zdaj že nekaj let živi sam v svoji hiški. Včasih, ko so živeli še njegovi starši, jih je bilo v hiši devet. Nikoli ni pomislil na to, da bi se oženil, »ni bilo »cajta«, za to,« pravi. Zdaj ko je zakoračil v šestdeseta leta, ga puščata na cedilu vid in sluh. Vendar še dela, kolikor le more.

»Včasih je bilo bolje, kot je danes. Zdaj suha roba ne gre nikamor. Do kraja je »ratalo« slabo; pogledite, saj vsi jamrajo,« pravi čudaški, a dobrodušni Slevčan.

BRANKO VRHOVEC

AKCIJA TEHNIČNIH PREGLEDOV LEPO USPELA

Odzvalo se je 332 vozil

Svet za preventivo in vzgojo v cestnem prometu občine Ljubljana Vič–Rudnik in ZSAM Dolomiti sta 14. novembra organizirala akcijo brezplačnih preventivno tehničnih pregledov motornih vozil. V akcijo se je vključila tudi Zavarovalnica Triglav d. d., ki je s popusti nagradila vse udeležence akcije, še posebej tiste, katerih vozila so bila tehnično popolnoma brezhibna.

Akcija je bila izvedena na šestih avtomobilskih servisih na Škofljici, Iški vasi, Brezovici, Kozarjah, Horjulu in Polhovem Gradcu. Ker je bila akcija medijsko podprta (oglašanje v radiu in časopisih), je bil temu primerno velik tudi odziv, saj je bilo na vseh servisih temeljito pregledanih 332 vozil.

Prednost takšne akcije je predvsem v tem, da so vozniki prisotni pri pregledu vozila in ob tem seznanjeni z vsemi pomankljivostmi, ki so pri pregledu vozila ugotovljene.

Kasnejša analiza je pokazala, da so glavne pomankljivosti na vozilih sledeče: **slabe zavore, poškodbe na krmilnem mehanizmu, napake na svetlobnih telesih ter izpušnih sistemih.**

Ker je akcija lepo uspešna, se je svet odločil, da bo v bodoče takšno akcijo izvedel vsaj dvakrat letno.

Svet in ZSAM Dolomiti se vsem sodelujočim, še posebej pa lastnikom avtomobilskih servisov, iskreno zahvaljuje.

SVET ZA PREVENTIVO IN VZGOJO V CESTNEM PROMETU OBČINE LJUBLJANA VIČ–RUDNIK

Miklavževanje ostaja obred

Obisk sv. Miklavža je poleg božičnih jastic in velikonočne procesije za mnoge ljudi na podeželju eden najlepših krščanskih običajev. Dostojanstveni starec z dolgo belo brado in visoko mitro na glavi, s posrebrno ukrvljeno škofovsko palico v roki in obdan z belimi angelci, okrog katerih poskakujejo »rogački« s cingljajočimi zvonci in gromovniškimi peklenjskimi vzkliki, to je podoba sv. Miklavža, ki se je že kdove kdaj zakoreninila v slovenski vasi in ki ji tudi leta policijskega preganjanja niso mogla do živega.

Toda če so že otroci na sam Miklavžev večer trepetali pred hrupnimi rogatci, pa so se naslednje jutro toliko bolj razveselili daril, s katerimi jih je obdaril Miklavž, pa čeprav vselej niso bile izpolnjene vse želje, ki so jih napisali na listek. V peharjih na mizi se je vselej nepogrešljivo znašel pečen testeninasti »rogaček«, pa suhi orehi, krljhi, jabolka, sladkarje in kako praktično darilce, pač odvisno od tega, kako premožna je bila družina. Marsik-

je je v zadnjih desetletjih Miklavžu počast konkuriral Dedek Mraz, vendar pa ga popolnoma ni nikjer izkoreninil. Že pred kakimi petdesetimi leti je narodopisec Miklavž Kuret zapisal:

»Zakladnica narodnega izročila, ki jo je s tolikšno ljubeznijo odkrila romantika, se prazni. Lepi narodni običaji iz leta v leto vse bolj izginjajo, kakor bi se stari časi res umikali novemu... Običaji tudi, kot je sv. Miklavž, primajajo posvečenje in poezijo v našo vsakdanjost. Pri njih je včasih sodeloval spomin na poganstvo, vendar, vselej sta pomagala vzgled in pobuda cerkve, nikoli pa naši predniki pri tem niso zatajili narodne samobitnosti. Iz nje so ta domača obredja, običaje, oblikovali, ona jim je dajala svojski, naš pečat. Vanje so položili tisto, kar lahko imenujemo narodovo dušo. Ta duša v njih živi, zato so običaji naš najboljši zaklad.«

BRANKO VRHOVEC

Voščilo borčevske organizacije

Vsem članom organizacije ZZB NOV ter občanom občine Ljubljana Vič–Rudnik želimo prijetne božične in novoletne praznike, sreče, zadovoljstva, zdravja in miru v letu 1993.

Predsedstvo občinskega odbora ZZB NOV Ljubljana Vič–Rudnik

Pacuško doživetje šole

Vsi smo se že veselili nedelje, 6. septembra, ko nas je udoben avtobus odpeljal izpred šole na Rvovcih proti Pacugu. Ko smo se pripeljali na Beli križ, smo izstopili. Prtljago nam je do Pacuga s kombijem pripeljal gospod Filip, mi pa smo jo mahnali kar peš. Najprej smo zagledali lepe hišice, posebno sta izstopali dve, povsem novi, a vsi se nismo mogli natančno v njih. Domenili smo se, kako se bodo imenovali skupine v posameznih hišicah. Bili smo: Leščurji, Ribice, Morske dekle in Zmaji. Ko smo se uredili, smo šli na kosilo in po počitku na plaži so nas učitelji preizkusili v plavanju. Razdelili so nas v štiri skupine in vsak dan smo imeli pavalno šolo, vmes pa smo na plaži pisali o svojih vtisih v šoli v naravi, slikali na kamne, nabirali školjke, obmorske rastline in živali. Na športnih igriščih smo prirejali različne igre z žogo. Spreho-

dili smo se do Fiese, imeli smo spoznavni večer s plesom z učenci OŠ Horjul in Danile Kumar. Najbolj smo se veselili jutra, ko sta po nas prišli dve barki in nas odpeljali do Seče, kjer smo si ogledali Formo Vivo in rastlinjak kaktusov. Skoraj vsak je kakšnega kupil. Ob obali smo se podali do Strunjana in si ogledali soline, obiskali smo mesto Piran in si ogledali Pomorski muzej, Tartinijev trg in akvarij. Zelo nas je razveselil obisk čarovnika Bogdana, saj smo z njim tudi mi čarali.

Zadnji dan je minil v osvajanju zlatih, srebrnih in bronastih delfinčkov. Priznanja in nagrade za plavanje, pospravljanje hišic in športno udejstvovanje smo podelili na večernem zboru, kjer smo ugotovili, da smo preživeli sedem zares lepih in poučnih dni. Zahvaljujemo se staršem, učiteljem in delavcem v Pacugu, ki so nam omogočili doživeti šolo na drugačen način.

Urška, Anja, Ana in Matjaž iz 4. a razreda OŠ Vrhovci